Szentmihályi
Életünk

A RÁKOSSZENTMIHÁLYI PLÉBÁNIA LAPJA

2016. *Június*

Úrnapja

Üdvözlégy, Krisztusnak drága szent teste,
Áldott légy, Jézusnak piros szent vére.
Ó mily áldott vagy, Oltáriszentség!
Angyali drága vendégség!

Üdvözlégy, nagy Szentség, élet adója,
Mi bűnös lelkünknek megorvoslója.
Ó, mily áldott vagy, Oltáriszentség!
Angyali drága vendégség!

Imádlak, nagy Istenség!
Test s vér, titkos mély Szentség, leborulva.
Itt vagy, Isten s emberség,
Véghetetlen nagy Fölség, föláldozva.

Üdvözlégy, örök Manna,
Ennél többet ki adna?!
Nincs mód benne.

60 elsőáldozó...

"A magyar nép az Oltáriszentség népe. Verejtékes munkájával nem csak megtermeli és az oltárra küldi a kenyeret és a bort, hanem el is jön az oltárhoz, hogy a kenyér és bor színe alatt magához vegye a feltámadott Úr Jézus testét és vérét.
Az Oltáriszentség és a szenvedő magyar nép egymásnak valók. Senkinek úgy nem kell ma, mint a magyarnak."
/Mindszenty József/

Három év és az utóbbi három hónap intenzív felkészülése után leírhatatlan öröm volt május 22-én 60 kisgyereket kísérni az első szentáldozáshoz.

Arról, hogy ők hogyan élték ezt meg, így számoltak be:

Lívia: „Nagyon örülök, hogy elsőáldozó lehettem. Tiszta lélekkel élhetek, érzem, hogy Krisztus jelen van bennem. Az egész család ott volt, mindenki mosolygott és bíztatott. Boldog voltam, amikor a szentostyát magamhoz vehettem, és végre elsőáldozó lehettem."

Máté: „Az elsőáldozáson nagyon örültem, hogy 9 év után végre áldozhatok. Mindenki ott volt, még anyukám testvérének a babája is, aki most lesz egyéves. Amikor olvasni kellett, nagyon izgultam. Szüleim és mindenki, akik eljöttek nagyon megdicsértek. Nagyon boldog vagyok, hogy elsőáldozó lehettem, most már anyuval együtt mehetek áldozni minden szentmisén."

Jázmin: „A gyönyörű ruhában, a templomban, a sok hozzám hasonló korú gyerekkel lehettem. Nagyon örültem. Bevallom, egy kicsit izgultam, de jó volt, hogy mindenki ott volt, akikre számítottam. Boldog voltam, amikor megkaphattam a szentostyát."

Merse:Mikor kisebb voltam mindig tiszta szívvel léptem Isten házába, de soha sem áldozhattam. Megkérdeztem anyukámtól, hogy én miért nem vehetem magamhoz Jézus testét? Mert még túl kicsi vagy - felelte. Attól kezdve mindig azt a napot vártam, amikor én is áldozhatok. Eltelt 3 év, és elérkezett a jeles nap. Sugárzott a szívem, a mise életem legnagyobb élménye volt. A várva várt pillanat, a szentáldozás hamarosan eljött. Amikor a szentostyát lenyeltem éreztem Jézus szeretetét.

Orsi:Ezt a szép napot nagyon vártam. Az előkészítőn sokat tanul-

tam, megismertük a többieket is. A szentgyónásban megtisztult lélekkel, hófehér ruhában, koszorúval a fejükön járultak szentáldozáshoz a lányok. A templomban barátok, ismerősök imádkoztak értem. Magamhoz vettem az Úr Jézus testét és vérét, csodálatos érzés kerített hatalmába. Gyönyörű vasárnap volt!

gükkel is megismerkedhettek. Vasárnaponként a gyerekeikkel együtt a szülők is „készültek”, hiszen ez az időszak azért fontos, mert minden gyereknek éreznie kell a lelki támogatást szülei részéről. Erről beszélgettünk, miközben kezdtünk közösséggé formálódni, barátként egymás felé fordulni.

Nekünk is, akik felkészítettük őket, értéket jelentett az utóbbi három hónap: mi is megtapasztalhattuk, mit jelent, amikor egy csoport közösséggé válik a kegyelem által.

A gyerekek szüleikkel együtt Gábor atyával és plébániái közössé-

Az első szentgyónás után Gábor atya bemutatta a templomban a hívek közösségének a 60 tiszta lelkű, elsőáldozásra készülő gyereket. Hálásak vagyunk ezért, és kérjük, ezután sem feledkezzünk meg róluk, hogy mindannyian hűségesek tudjanak maradni az Úr

Jézushoz és Anyaszentegyházunkhoz.

A szeretet és az összetartozás többször is megnyilvánult. Az édesanyák például mindkét gyónásnál megtalálták a módját, hogy az izgatott gyerekeket megnyugtassák, akik így jobban tudtak a lényegre figyelni: nem csitítgatták őket, hanem a templomi környezethez illően énekeltek.

Éreztük, hogy a plébánia közössége is készül az ünnepre. Az egyik néni sok finom süteményt hozott, egy család eljött, hogy lenyírja a füvet a plébánia kertjében, amivel az ünneplés környezetét tette szebbé. Egy másik család az ünnepi asztal poharait és tányérjait pótolta, többen segítettek az ünnepi asztal rendezésében és terítésében - sorolhatnám még tovább is, hiszen mindenki igyekezett részt vállalni a feladatokból.

Köszönet és hála az Úr Jézusnak, hogy összegyűjtött bennünket, hogy alakított és formált szülőket, gyerekeket egyaránt. Kérjük, ezt az összetartozást tartsa meg bennünk, hogy mostantól együtt tudjuk építeni, szépíteni egyházközségünk életét jelenlétünkkel és aktív részvételünkkel!

Maróti Gabi

Könyvajánló

Az első világháborút megelőző 150 évben a születési jogok és irdatlan vagyonok egy nagyon kis létszámú nemesi család tulajdonában voltak, akik egyre gazdagabbak lettek a tőke, pl. földbirtokok, ingatlanok, osztalékok, vállalati részesedések, magas hozama folytán. A XX. század első felében ezt egy másik világ váltotta fel, egy elvben minden embert egyenlő jogokkal felruházó korszak, ahol a sikerekben a képességek, a végzettség és a szorgalom számítanak csupán. Csakhogy oly' gyakran nem ezt tapasztaljuk a mindennapok során.
A 600 oldalas, rengeteg adatot felhasználó, közgazdasági sikerkönyv kimutatja, hogy a 80-as évektől kezdve a múlt újra megelevenedik,

egyre szélsőségesebb különbségekkel, a leggazdagabb 1% kezében összpontosuló, a világ javainak 20%-át kitevő vagyon megjelenésével. A tőke, a vagyon önmagában nem rossz. Egyre növekvő koncentrációja azonban sem a jogegyenlőséget, sem az egyenlő teherviselést, sem a demokráciát nem erősíti, hanem éppen gyengíti. A kevés szabályzóval és minimális előírással szabályozott pénztőke – a 2008-ban kezdődött pénzügyi válsághoz hasonlóan – egyre nagyobb zavarokat okoz majd. A szerző a megoldást a vagyonokra kivetett progresszív (tehát nagyobb vagyonokat nagyobb kulccsal sújtó) adóval és átláthatóbb, kötelező pénzügyi adatszolgáltatásban látja.

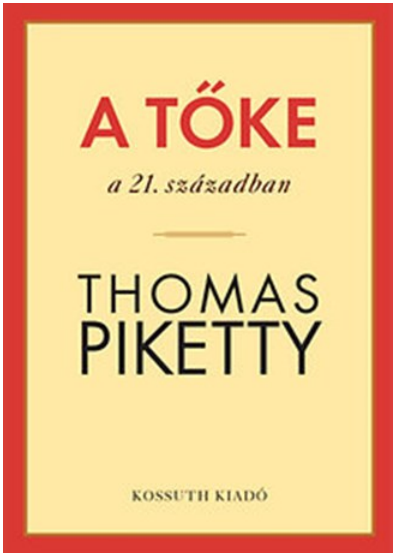

Számunkra, akik nem a vagyonban, hanem Teremtőnkkel való kapcsolatban bízunk, is van tanulság. A vagyonunk – nagyságától függetlenül – a köz érdekét is kellene szolgálja. Ahogy a tavaly megjelent *Laudato Si'* enciklika fogalmazott, „minden tulajdont társadalmi jelzálog terhel". Nem élvezhetem a jólétet zavartalanul, ha mellettem felebarátom szükséget szenved. A tőke akkor nem válik az önzés csapdájává, ha másokat is segítünk vele.

Baczó Tamás

Szentmihályi Életünk
A Rákosszentmihályi Római Katolikus Plébánia lapja
Főszerkesztő: Petrovics Sándor, petrovics.sandor1@t-online.hu
Tördelőszerkesztő: Baczó Tamás.
Plébánia: 1161 Budapest, Templom tér 3.
Telefon/Fax: 405-5869
Weboldal: www.rakosszentmihaly.hu

A következő szám megjelenése szeptember végén várható. Lapzárta: szept. 17-én

Cikkeket, anyagokat a petrovics.sandor1@t-online.hu *címre várjuk köszönettel.*

Plébániai csoportok—Karitász és diakónia ...

Leegyszerűsítve szeretet-szolgálatnak is mondhatnánk. A karitász - megbecsülés, rugalmasság, szeretet, adomány-gyűjtés, hogy csak néhány meghatározást ragadjak ki ennek a sokrétű tevékenységnek áttekintéséből. (Neveléstől a szenvedélybetegekig, elesettek gondozásától a börtön-pasztorációig.) Túl hosszú felsorolás lenne Árpád-házi Szent Erzsébettől Boldog Kalkuttai Teréz anyáig, Páli Szent Vincétől Böjte Csaba atyáig. Ezért ahol van, ott a diakónushoz tartozik - de nem csak a diakónus "asztala" a szegény-gondozás. Krisztussal kezdődött. "Szegények mindig lesznek veletek..." (Mt 26,11) Sokan nem érzik, hogy amikor tartós élelmiszer-gyűjtést hirdetnek püspökeink - akkor egy kicsit ősegyházivá válunk. Mert az apostoli egyházban közösségi jellege volt a karitásznak, ami szorosan kötődött a szentmisével. Felajánláshoz vitték, az oltár elé tették az élelemadományokat is. A mise után közösen elfogyasztott ételekből mindenki részesült. Innen ered a szentmisétől elválasztva ma is használatos "agapé" - vagyis: szeretet-vendégség gyakorlása. Szerény eszközeinkkel és "elaggott" csipet-csapatunkkal mi is létezünk. Jelenleg főleg gyermek-ruhák fogadásával és osztásával, beteglátogatással, tüzelő-támogatással, esetenkénti tartós élelmiszer-adománnyal, alkalmi és trükkös kéregetők kéréseit figyelembe véve, hol élelmiszer-jegy, hol készpénz formájában segítünk rajtuk. Évente kétszer szeretet-vendégséget rendezünk időseinknek a plébánián. A diakónia pedig mindenkit érint - ha másutt nem - hát otthon a családban, mert hisz' mindenki "szolgál" -szolgálják egymást a család-

tagok. de szolgál valaki a munkahelyén, szolgálatával képviseli Krisztust, tetteivel hirdetvén Őt. Aki pedig indíttatást érez mások szolgálatára, vagy akár, hogy Egyházáért is tegyen valamit, az előbb-utóbb megleli ennek módját. Az adás, adakozás, a segítés, segítségnyújtás, felismerés, tenni-akarás mindig is része volt egyházunk életének. Nem elsődleges feladata az Egyháznak, de mindig aktuális lehetőség és kihívás minden hívő számára. Így fejlődött örvendetes módon társadalmi méretűvé a találékonyság ispotályok, iskolák létesítésére a történelem folyamán, lelkes nagy szentjeink kezdeményezésére. "Cselekedeteinket kérünk, Urunk, sugallatoddal előzd meg és áldásoddal kísérd, hogy minden imádságunk és munkánk általad kezdve tebenned végződjék. Krisztus a mi Urunk által. Ámen."

Hernád Sándor diakónus

Derű:

Négy pap vitatkozik egy teológiai kérdésről. Hárman képviselik az egyik álláspontot, egyiküknek más a véleménye. Mikor a renitens pap kifogy az érvekből, felkiált:
- Uram, tudom, hogy igazam van! Adja valami jelet, hogy így van!
Hirtelen mennydörög egyet az ég.
- Ugyan már, ez csak véletlen! - mondja a három másik.
- Uram, ha igazam van, adj egy nagyobb jelet, hogy a többiek is elhiggyék!
A derült égből lecsap egy villám.
- Ez csak véletlen! - hitetlenkednek a többiek.
- Uram, adj valamilyen félreérthetetlen jelet, hogy meggyőzd ezt a három hitetlent!
Az égből egy mély hang mennydörgi:
- IGAZA VAN!
A három hitetlenkedő pap összenéz, majd az egyikük:
- Jól van, akkor most két vélemény áll hárommal szemben...

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket…” *Márk 10,14*

A plébániákon különféle módon szólítják meg a generációkat. Nálunk immár több mint 3 éve, hogy egy kedves család bátorítására a kisgyermekekkel az oltár körül szolgálunk szépen szóló színes, hangolt csengettyűkkel. Minden első vasárnap a 9 órai szentmisén, amelyen a gitáros énekkar szolgál, a szülők olvasmányt vagy szentleckét olvasnak, a kicsiket pedig az áldozati résznél hívjuk. Csendben az oltár köré térdelünk és a ministránsokkal együtt csengetünk.

Gyermekkoromban a káplán, majd a következő plébános gyűjtött össze bennünket, a fiúk ministráltak, a lányok könyörgést olvashattak és kis gregorián énekkarral szolgálhattak a szentmisén. Öröm volt együtt szolgálni az Urat! Nagyon kedves, máig tartó barátságok születtek. Később tizenévesként a kezdődő gitáros énekkar és ifjúsági hittancsoport örömteli életet élhetett a plébánián Dezső atya támogatásával. Nem volt rendszeres diákmise, de ha olyan alkalom volt, akkor természetesen Istent dicsérő gyermekdalokat is énekeltünk a szentmisén. Olyan jó, amikor a Néri misén a gyermekeket kérdésekkel bevonva, az ő nyelvükön szól a prédikáció! Jó lenne havonta egyszer a plébániához tartozó gyermekeknek is ilyen!

Szépen szólnak a csengettyűk hónapról hónapra. 24 db van belőlük. Egy oktáv csengettyű a plébánia, két oktáv csengettyű két templomba járó család kedves adománya.

Kérlek benneteket, hogy hozzátok közel gyermekeiteket, üljetek előre, hogy időben az oltárhoz érjünk! A kisgyermekeket (alig járni tudók, bölcsisek, ovisok, kisiskolások) pedig kísérjétek nyugodtan oda és melléjük/mögéjük térdelünk mi szülők, hogy megőrizzük ezzel is a szent áldozat méltóságát!

Gyertek, dicsérjük együtt az Urat!

Schüszterlné Tékár Erzsébet

Derű:

Olga nővér a zárdaablaknál ül, s az otthonról kapott levelet bontogatja. Talál benne egy tízdollárost. Lenéz az ablakból és meglát egy rongyosan öltözött embert, aki a lámpaoszlophoz támaszkodva álldogál. Olga nővér gyorsan ráírja egy darab papírra: "Van remény - Olga nővér". Becsomagolja a tízdollárost és ledobja az ember lába elé. Az felemeli, majd értetlen arccal megbillenti a kalapját, és elmegy.
Másnap szólnak a nővérnek, hogy egy ember mindenáron beszélni akar vele. Olga lemegy a kapuhoz és ott találja a tegnapi embert, aki szó nélkül átnyújt neki egy köteg bankjegyet.
- Hát ez meg mi? - kérdezi a nővér.
- Hatvan dollár. A nyereménye. A ***Van Remény*** *nevű ló öt az egyhez befutott!*

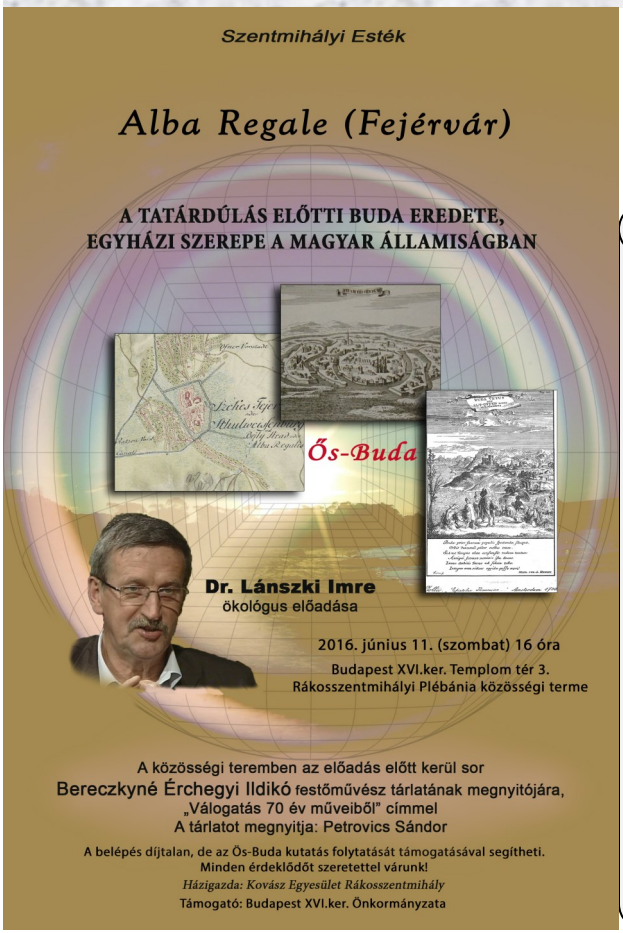

Plébániai hírek

- Június 5-én, vasárnap, a 11 órai szentmise keretében tartjuk a bérmálkozási szertartást.

- Június 11-én 10 óra 30-kor az Esztergomi Bazilikában Erdő Péter bíboros, főpásztor ünnepi szentmise keretében pappá szentel 3 diakónust.

„Szolgálata példaként állítható”

Lauber Magdi rangos elismerése

Minden évben április 23-án van Szent Adalbert ünnepe, ami az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében kettős ünnep: egyrészt ő a főegyházmegye védőszentje, másrészt az Esztergomi Bazilika társvédőszentje. A főszékesegyházat a Nagyboldogasszony és a vértanú püspök tiszteletére szentelték fel. Ünnepe ezért a bazilika egyik búcsúnapja is. A főegyházmegyében kiemelkedő munkát végző világiak elismerésére alapított Szent Adalbert-díj idén is a bazilika búcsújához kapcsolódóan adták át.

Nagy örömmel vettük hírül, hogy plébániai közösségünk tagját, Lauber Lászlóné, Magdit a Rákosszentmihályi Plébánia javára végzett több évtizedes szolgálatáért a Szent Adalbert-kitüntetésben részesítette Erdő Péter bíboros, prímás, érsek. A plébánia történetében Magdi az első, aki a 2001-ben alapított rangos kitüntetést átvehette.

Magdi és szentmihályiak egy csoportja a Bazilikában

Az ünnepi szentmisét a kanonoki testület vezetője, Gaál Endre nagyprépost, biblikus professzor celebrálta, aki a mise végén adta át a díszoklevelet és a plakettet a bírálóbizottság által kitüntetésre javasoltaknak. A jelenlevő rákosszentmihályiak, családtagok és barátok jóleső érzéssel hallgattuk Magdi méltatását az ünnepi szentmisén. Hadd idézzek belőle:

„Lauber Lászlóné egész életét a katolikus hit és az egyház iránti elkötelezettség jellemzi. A rendszerváltás előtt a fiatal házaspárok egy-egy családnál jöttek össze hittanórára. Ennek a lelkiségi mozgalomhoz nem kötődő közösségnek mindvégig egyik motorja volt, fontosnak tartva a plébánia mindenkori káplánjának részvételét az összejöveteleken.

1991-ben lett a plébániai képviselőtestületének tagja és pénztárosa. Amíg lehetett, mindig újraválasztották, ma tiszteletbeli tagként is aktívan segíti a plébánia életét. Esküjéhez híven mindenben a plébánia javát tartotta szem előtt. Az egymást követő plébánosok: dr. Fülöp Béla, Fülöp Dezső, Horváth Zoltán és Urbán Gábor atyák egyik fő segítője.

Fontos szerepet töltött be a plébániai élet rendszerváltás utáni újjászervezésében is, a közösségi otthon kialakításában, a Néri Szent Fülöp katolikus iskola létrehozásában, az új plébániaépület és közösségi ház felépítésében, valamint a plébániatemplom belső festésében.

Kiváló szervezőként szívesen vállalt részt a különféle plébániai ünnepek, rendezvények előkészítésében, lebonyolításában.

Szelíd, de határozott, közvetlen, jókedvű és szeretetteljes egyéniség. Realitásérzék, minden részletre kiterjedő figyelem, igényesség és precizitás jellemzi.

Lauber Lászlóné, Magdi személyes példamutatása, a plébánia javára végzett fáradságot nem ismerő, elkötelezett szolgálata a főegyházmegye egész közössége elé példaként állítható.”

Szívből gratulálunk a kitüntetéshez Magdinak, és Isten áldását kérjük a számára – jó egészséggel és a megszokott derűvel, még számos éven át!

mgy

Mindszenty József bíboros úr nyomában

Pünkösdkor Csehimindszentre zarándokoltunk, hogy láthassuk az újjáépített templomot és a bíboros úr felújított szülőházát.

Déri Péter plébános és Fukszberger Imre polgármester szívélyesen fogadta 25 főnyi csoportunkat. A temetőben gyertyákat gyújtottunk édesanyja sírjánál, melyet soha nem kereshetett fel a bíboros. Másnap, Zalaegerszegen a pünkösdi szentmisén vettünk részt, utána megkoszorúztuk a templom oldalában álló Mindszenty szobrot.

Petrovics Sándor

A keresztények az igazi üldözöttek

Érdekes, elgondolkodtató cikk jelent meg az ősszel (október 27.) a menekültkérdésben (http://magyaridok.hu/belfold/a-muszlimok-hoditanak-a-keresztenyek-az-igazi-uldozottek-77563/). Kozma Imre atya, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnöke szerint: „Integrációról szó sem lehet, az iszlám az integrációt egyszerűen tagadja. Az iszlám egy uralkodó vallás, már ha lehet egyáltalán a vallás szót használni. Vagy uralkodik egy területen, vagy ha még nem, akkor arra készül, hogy hamarosan ebbe a pozícióba kerüljön.” Véleménye szerint „az igazi üldözöttek a keresztények”. Márfi Gyula veszprémi érsek úgy

látja, hogy „Európa levetette magáról Krisztus szelíd igáját, „most az a veszély fenyegeti, hogy nyakát Mohamed sokkal szigorúbb igájába hajtják.” ha így folytatódik Európa iszlamizálódása, ötven év múlva többségbe kerülnek a muszlim vallásúak a földrészen, és akkor Európa valóban iszlám uralom alá kerül.

További részletek a cikkben olvashatók

Keresztény szemmel! Gondolat szilánkok …

A mi Ferenc pápánk!

Ferenc Pápa és a migráció!

Európa keresztény gyökerei!

A kereszténység elveszti tömegbázisát Európában. Fogyatkoznak a hívek, kevés a pap, a templomok elnéptelenednek és funkciójukat vesztik.

Európán kívül (Fülöp szigetek, Afrika, Dél-Korea, Dél-Amerika) növekszik a keresztények létszáma a lakosság körében, itt a fiatalok vannak többségben, átlagban a lakosság 65%-a 30 év alatti.

Ferenc Pápa ebből az ún. harmadik világból érkezett Európába a római katolikus egyház vezetőjének. Onnan, ahol számunkra elképzelhetetlen nyomor és társadalmi igazságtalanság uralkodik, de élő a keresztény hit. Ezzel magyarázható Ferenc Pápa mély együttérzése, emberi odafigyelése az üldözöttekre, a nyomorúságban szenvedőkre; ami számunkra, kényelmes jólétben, szabadságban élő európaiaknak idegen.

Ezért néha visszatetszéssel fogadjuk ezen emberek számára tett gesztusait /nagycsütörtöki lábmosás a menekülttáborban, menekültek befogadása a Vatikánba .../. Pedig ezeket tekinthetjük a teljes krisztusi szeretet megnyilvánulásainak.

Ne fogadjuk el a sajtó egy részének szenzációhajhászó, a Pápa beszédeiből kiragadott félmondatokból összezagyvált „nyilatkozatokat” és azok hitelességét.

Így értékeljük Szent Atyánk Ferenc Pápa állásfoglalását és napi megnyilvánulásait .

Tóth György

13. csángó nyár Budapesten

Fogadj be egy csángó gyermeket otthonodba!

Színes programokról a Kovász Egyesület gondoskodik.

Időpont: 2016.augusztus 17-24.

Információ, jelentkezés:
Petrovics Sándornál

06 30 655 92 71

petrovics.sandor1@t-online.hu

Anekdota: Kés mellé villa való

A debreceni csata után az orosz hadsereg sáska módjára özönlötte el a védtelen Debrecent. Szabad volt a harácsolás. Egy jómódú polgár házához marcona muszka kapitány került, aki, mikor ebédelt, kihúzta a kardját, és a tányérja mellé fektette az asztalra. A cívis egy ideig hidegvérrel nézte a különös dolgot. Végre föltalálta magát, hogyan vegye el a kedvét hívatlan vendégének ettől a kedveskedéstől. Kiment a szobából, s csakhamar egy vasvillával tért vissza. Egyenesen a kapitány asztalához fordult, és a vasvillát letette a kard mellé.
– Mit jelentsen ez? – kérdezte a meglepett muszka.
– Oh kérem – felet udvariasan a cívis –, nem jelent ez semmi különöset. De nálunk Debrecenben az a szokás, hogy nagy késhez nagy villa dukál.
A kapitány mosolyogva tette vissza hüvelyébe a kardját

(Tóth Béla: A magyar anekdotakincs)